

BOGUMILI KAMEN I PTICE

Marijan Ivan Čagalj

Bogumili rekoše - NEKA,
neka nas kamen kreševni - obiliži,
bilig iliti stećak,
u kom iskre skrivene spavaju.

Kamen je vidok nebeskih
i zemaljskih zbivanja
na njem se bruse munje
i smiruju se...

Kam sanja cvijetiće i
vječnu lomaču
i umuje nijem.

Bogumili i ptice
u kamenu umivahu lice.

Kamenice su vjekvima bivale
i vodena ogledala i sanjane
pregače djevojačke -
vezene zvezdama...

I česa su se mogli temeljito
držati no kama - kamena
bgomili nebogi - bosanski krstjani -
nego kama-kamena zvijezde brojeći,
Boga moleći sveudilj
i s veprom u dvoboju?

Bogumili su spoznali i znali
da ima sasvim golem i bezmjeran Mrak
i strašna neuništiva Sila
bez imena i bez milosti,
Hudoba bezbožna na mnogim putovima,
izvan kamena i stopraga,
znali su vrlo dobro i vrlo uporno
da ima Vraga i Vragova traga,
te da sasvim i bez sumnje pametno
jest - IMATI kao mati -
sebi okrenut KAMEN svoj,
vlastito materinsko zavjetarje
sred bezmjerja, sred praznovjerja,
sred mrklina premnogih...